

La pregària de Txernòbil: crònica del futur d'Svetlana Aleksiévitx

Dissabte, 27 de gener a les 10:30h

La Pregària de Txernòbil: Crònica del futur és una crònica mural de les conseqüències de l'accident de la central nuclear de Txernòbil, esdevingut el 26 d'abril de 1986.

L'autora va entrevistar més de 5000 testimonis (bombers, liquidadors, polítics, metges, físics, familiars...) en un període de 10 anys i l'obra es va publicar per primer cop el 1997. Relata la tragèdia psicològica i personal de l'accident i explora les experiències de les persones i com el desastre va afectar les seves vides. Els relats de vida que conformen l'obra la fan una peça simfònica modulada amb contínues aportacions davant de cada desgràcia assumida, amb un doll d'amor, de tendresa, de compassió, de

filosofia... En tot moment, una sàvia humanitat transpira en cadascun dels testimonis.

* * * * *

Svetlana Aleksiévitx (Stanislav, Bielorússia, 1948) és una periodista d'investigació i escriptora bielorussa en llengua russa. De mare ucraïnesa i pare bielorús, es graduà en Periodisme per la Univeristat de Minsk el 1972.

La seva carrera s'ha centrat en entrevistar testimonis de la majoria d'esdeveniments dramàtics de Bielorússia:

Segona Guerra Mundial, Guerra Afganosiètica, Caiguda de l'URSS i l'accident de Txernòbil. Ha creat el seu propi estil literari, la "Novel·la de Veus", on explica aquests fets tant transcendents a través de les paraules de la gent comuna, per revelar un nou món ple de sensacions en la literatura. A partir dels monòlegs dels seus entrevistats crea una història que el lector pot arribar a tocar, tan se val com de lluny li quedin els esdeveniments.

Va rebre el Premi Nobel de Literatura l'any 2015 per la seva "escriptura polifònica, un monument al patiment i al valor en els nostres temps".

OBRES DE L'AUTORA:

La guerra no té rostre de dona (1985) - *Últims testimonis* (1985) - *Els nois del zinc* (1989) - *Encisats per la mort* (1993) - *La Pregària de Txernobil: crònica del futur* (1997) - *Temps de segona ma: La fi de l'home roig* (2013)

La **radioactivitat** és un fenomen físic que consisteix en l'emissió de radiacions o de partícules atòmiques per part d'algunes substàncies o minerals. És present en el nostre entorn de forma natural però en dosis extremadament baixes. L'accident de Txernòbil va alliberar a l'atmosfera quantitats ingents de radioactivitat que es van escampar per tot l'hemisferi nord. A les zones properes a la central, en àrees on va ploure els dies següents i segons la direcció del vent, les partícules radioactives van quedar fixades a la terra, deixant àrees contaminades disperses. L'alerta d'accident nuclear va ser donada per Suècia dies després, ja que les autoritats russes van intentar amagar el desastre.

Hi ha dos paràmetres molt importants a l'hora de mesurar la radiació: les **mesures de radiació** (poden ser sieverts, milisieverts, rem, cúries, roentgens...) i el **temps d'exposició** a la radiació. Independentment de si la radiació és alta o baixa, s'ha de tenir en compte quant temps s'hi ha estat exposat, perquè la radiació és acumulativa. Això vol dir que, tant si ens exposem a dosis altes molt poc temps, com a dosis petites per un període prolongat, la radiació es va acumulant a l'organisme i pot fer-lo emmalaltir.

Els òrgans més vulnerables en casos d'exposició a la radiació són aquells en què les cèl·lules es multipliquen de forma més activa: medul·la espinal, aparell digestiu, aparell reproductor... En casos de contaminació per radioactivitat, s'hauria de subministrar iode a la població, per col·lapsar la tiroide, i d'aquesta manera evitar que l'organisme assimili el iode radioactiu.

Àrea afectada per la contaminació radioactiva:

Nivells de radiació a tota Europa 1 setmana després de l'accident:

